

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Straticiuc Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx, mun. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2018 – 21.03.2019;

Instanța de apel: 18.04.2019 – 08.10.2019;

Instanța de recurs: 23.12.2019 – 03.06.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 21 martie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Straticiuc Ion xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 160 (una sută șaiszeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- în baza art.166 alin.(1) Cod penal la 160 (una sută șaiszeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat de a încasa din contul lui Straticiu Ion cheltuieli judiciare în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Straticiu Ion la 28.09.2018, aproximativ la orele 07:30 min, aflându-se împreună cu Barbarii Stepan la domiciliul său situat în s. Gherman, r. Ungheni, în urma unui conflict, intenționat i-a aplicat ultimului cu muchia lată a bărdiței, două lovituri în regiunea capului și a treia lovitură i-a aplicat-o în regiunea mâinii drepte, cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr.201833D0132 din 29.10.2018, „fractura osului ulnar a antebrațului drept, excoriațiile de pe corp, fiind produse de acțiunea unui obiect contondent dur prin lovire cu acesta sau de aceasta, care după gradul lor se califică ca vătămare medie cu dereglarea sănătății de lungă durată”.

Acțiunile inculpatului Straticiu Ion au fost încadrate în baza art.152 alin.(1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Tot el, în aceleași circumstanțe, din aceleași intenții, având scopul privării ilegale de libertate a lui Barbarii Stepan, la imobilizat pe ultimul, legându-l în acest sens cu o sârmă metalică de mâini și picioare, privându-l pe acesta de libertate timp de circa 30 de minute.

Acțiunile inculpatului Straticiu Ion au fost încadrate în baza art.166 alin.(1) Cod penal - privațiunea ilegală de libertate, adică privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procurorul Neamțu Marian, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Straticiu Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Codul penal a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 3 (trei) ani și 3 (trei) luni, iar în baza art.166 alin.(1) Cod penal a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 3 (trei) luni. Prin cumul parțial, a-i stabil pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

A dispune încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 448 lei din contul inculpatului.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că sentința este nefondată, întrucât pedeapsa aplicată nu corespunde gradului și caracterului socialmente periculos al faptelor săvârșite de către inculpat și prin aceasta nu va fi atins scopul impus și anume de a restabilirii echitatea socială, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța nu a reținut circumstanțe ce ar atenua răspunderea inculpatului Straticiu Ion pentru o pedeapsă atât de blândă în cadrul concursului de infracțiuni.

Mai mult ca atât, instanța nu a ținut cont de motivul săvârșirii infracțiunilor, în cauza penală de învinuire a lui Straticiu Ion, nu s-a constatat că este rațională munca neremunerată în folosul comunității față de acesta, iar instanța de judecată a ignorat faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă dându-și seama de survenirea consecințelor, fiind, totodată conștient că putea provoca consecințe mult mai grave aplicând mai multe lovituri cu muchia lată bărdiței în regiunea capului părții vătămate, după care legându-l cu sârmă de mâini și picioare fără a-i acorda ajutor, prin care se atestă inevitabila imposibilitate de corectarea și reeducare acestuia fără izolarea de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, a fost admis procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțată o nouă hotărâri în această latură, potrivit căreia lui Straticiu Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.166 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor stabilite, lui Straticiu Ion i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a încasat de la Straticiu Ion în beneficiul statului, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale în suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Straticiu Ion în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. art.152 alin. (1), 166 alin.(1) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că în speță, deși aparent au fost îndeplinite unele cerințe ale individualizării și stabilirii pedepsei, totuși instanța de fond urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a modalității de acționare a lui Straticiu Ion la momentul comiterii faptelor infracționale, motivul comiterii acestora precum și consecințelor survenite, prin care se atestă inevitabila imposibilitate de corectarea și reeducare acestuia prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond

nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art.61, 75, 77, 84 Cod penal, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane, că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani, iar cea prevăzută de art.166 alin.(1) Cod penal - cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

Potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave, iar în conformitate cu art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.166 alin. (1) Cod penal se atribuie la categoria celor ușoare.

La fel, instanța de apel a reținut că inculpatul Straticiu Ion în timpul comiterii infracțiunilor încriminate a acționat cu intenție directă, dându-și seama de survenirea consecințelor, fiind, totodată conștient că putea provoca consecințe mult mai grave aplicând mai multe lovituri cu muchia lată bărdiței în regiunea capului părții vătămate (2 la număr) și o lovitură cu muchia lată bărdiței peste mână dreapta, după care l-a legat cu sârmă de mâini și picioare fără a-i acorda ajutor, privându-l de libertate.

Reieșind din starea de fapt și de drept, instanța de apel a apreciat că restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane în cazul lui Straticiu Ion vor fi atinse prin aplicarea pedepsei cu închisoare la limita: de 3 (trei) ani pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin. (1) Cod penal și de 1 (unu) an pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(1) Cod penal, prin cumularea de pedepse, stabilindu-i-se total 4 (patru) ani închisoare.

Totodată, instanța de apel a statuat că nu este rațional ca inculpatul Straticiu Ion să execute pedeapsa stabilită, temei prevăzut expres în art.90 alin.(1) Cod penal, și a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, or, inculpatul are vârstă înaintată; a săvârșit două infracțiuni, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave și ușoare și a recunoscut vina; partea vătămată nu a înaintat pretenții de ordin moral sau material față de inculpat; inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru precum și se caracterizează pozitiv la locul de trai; este prezentă circumstanța atenuantă - căința sinceră - și circumstanțe agravante nu se stabilesc, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, instanța de apel referitor la cheltuielile invocate în speță, a conchis că acestea urmează a fi puse pe seama inculpatului Straticiu Ion, or infracțiunile imputate lui au fost săvârșite după intrarea în vigoare a Legi nr.316 din 22 decembrie

2017 (publicată în MO nr.40-108 din 09 februarie 2018), potrivit căreia alin.(2) a art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat și expertiza a fost înfăptuită tot după introducerea acestor modificări. Cheltuielile pentru efectuarea expertizei în vederea stabilirii prezentei leziunilor corporale la Barabarii Stepan, localizarea, mecanismul de formare al acestora și gravitatea lor, proveniența lor, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii au fost puse în seama inculpatului Straticiu Ion, dispunându-se achitarea de către acesta a sumei de 448 lei în contul statului.

S-a apreciat ca fondată solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Cu referire la acțiune civilă în sensul art.219 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că Barabarii Stepan nu a depus, el declarând că nu are pretenții de ordin moral și material față de inculpat.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, concretizând că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În motivarea recursului, recurentul invocă blândețea pedepsei stabilite inculpatului, considerând că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art.90 Cod penal, ignorând prevederile art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

Dispoziția art.90 Cod penal, obliga instanța să indice în hotărâre, motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei. În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării, se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia.

În acest caz, instanța era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului, servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Straticiu Ion și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei

penale, în situația în care inculpatul a comis două infracțiuni cu un grad social avansat de gravitate, acțiuni însoțite de o obrăznicie deosebită.

Mai mult, acuzarea remarcă că pedeapsa stabilită inculpatului nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat.

Astfel, recurentul consideră că, concluziile instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, considerând că inculpatului greșit i-a fost aplicată norma art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare.

La fel, Colegiul penal reține că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Straticiu Ion, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea recurentului referitor la blândețea pedepsei stabilite inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 84, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind în privința acestuia suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Referirea recurentului la capitolul efectuării unei individualizări eronate a

pedepsei aplicate în privința inculpatului, conform art.90 Cod penal, instanța de recurs o consideră neîntemeiată și relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art.152 alin.(1) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani, această infracțiune clasificându-se ca una mai puțin gravă potrivit art.16 Cod penal, iar sanțiunea art.166 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani, care, potrivit art.16 Cod penal se clasifică ca infracțiune ușoară.

Conform alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin.(4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art.90 Cod penal.

Potrivit actelor cauzei, Colegiul penal atestă că, prima instanță a dispus condamnarea inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod Penal la 160 (una sută șazeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității; iar în baza art.166 alin.(1) Cod penal la 160 (una sută șazeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității și în conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Straticiu Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

La o nouă rejudecarea instanța de apel a casat sentința și a pronunțat, în partea stabilirii pedepsei, o nouă hotărâre, dispunând condamnarea lui Straticiu Ion în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.166 alin.(1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor stabilite lui Straticiu Ion i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiuni prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 84, 90 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale

comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art.90 Cod penal, în privința lui Straticiuc Ion.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, argumentele din recursul procurorului fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Straticiuc Ion* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac